

Viering Palmzaterdag, 12 april 2025

Voorgangers: Paul Clement

Lector: Huub Bukkems

Cantor: Maria van Acker

Pianist: Paul van der Steen

Beamteam: Armand Klaassen en Harry de Bot

Lichtje van de maand: Mary Roelofs

Welkom en inleiding

Welkom. Vandaag begroet ik u hier in de hal voor de kerk, die een hedendaagse tempel is. We vieren alvast Palmzondag: een van de bijzondere dagen die zo rijk is aan symboliek, dat die bijna vanzelfsprekend is geworden en dat die ons nog naar een kerkgebouw nodigt. U zult vandaag wél het verhaal van Jezus' intocht in Jeruzalem horen, maar niet het hele lijdensverhaal of een herinnering aan de Eucharistie. Vandaag gaan we zélf - in de geest en ook letterlijk - op weg. We zullen Jezus verder volgen aan het begin van de week die ondanks alles toch de Goede Week genoemd wordt. Het hele tweede deel van het Lukasevangelie is één beschrijving van Jezus' pelgrimstocht naar Jeruzalem. Vandaag gaan op weg; we zijn op weg naar Pasen: de dag waarop alles tóch nog goed komt. We zijn ondanks véél op weg naar de hoopvolle toekomst op het einde der tijden: beeld is wéér de tempel.

Lukas beschrijft hoe Jezus naar Jeruzalem gaat om daar dóór alle ellende heen op te staan uit de dood en alles wat daarbij hoort. Onderweg ontpopt Jezus zich vooral als geneesheer, betrokken bij mensen; als predikant die bewondering én groeiend verzet van wetgeleerden en bezetters ontmoet: We kunnen er naar luisteren, maar we kunnen het ook meevieren.

Daarom nodig ik u uit om dadelijk met een palmtakje in de hand mee naar binnen te gaan en van tevoren even na te denken over welke 'rol' u daarbij zou willen spelen.

Denkt u er even over na: welke rol zou u in deze verhalen het liefste willen spelen: de rol van Jezus? De rol van een leerling: welke? Of bent u toeschouwer? Bent u misschien Pilatus, Herodes, een wetgeleerde of zomaar een van de toeschouwers? een soldaat? De ezel die Jezus draagt; een palmtakje misschien? Waar staat of zit u? (STILTE)

Laten we óók op weg gaan náár de tempel en ván de tempel, uiteindelijk naar het Nieuwe Jeruzalem, verrezen op de puinhopen van de oude stad: dat is onze bestemming: er zal geen verdriet meer zijn, geen rouw, geen dood; wij noemen die nieuwe stad "hemel", Jezus, God is er alles in allen, ook al kunnen we daar geen blauwdruk van geven. Dus van aardse glorie en ellende naar de verrijzenis op Pasen.

Klankschaal

Lezing uit Lukas 19,28-40.

Vlak voor het joodse Paasfeest kwam Hij met zijn leerlingen in de buurt van de dorpen Betfage en Betanië, bij de Olijfberg. Daar stuurde Hij twee leerlingen vooruit. Hij zei tegen hen: "Ga naar het dorp daar. Jullie zullen daar een jonge ezel zien, die vast-gebonden staat. Er heeft nog nooit iemand op gereden. Maak hem los en breng hem hier. Misschien vraagt iemand: 'Wat doen jullie daar?'" Dan moet je zeggen: 'De Heer heeft deze ezel nodig'. De twee leerlingen gingen naar het dorp. Daar gebeurde alles precies zoals Jezus het gezegd had. Toen de leerlingen de ezel losmaakten, vroegen de eigenaars: 'Wat doen jullie daar?' De leerlingen zeiden: 'De Heer heeft deze ezel nodig.'

De leerlingen brachten de ezel bij Jezus. Ze legden hun jassen op de rug van de ezel, en lieten Jezus erop zitten. Zo ging Jezus naar Jeruzalem.

Toen Hij van de Olijfberg begon af te dalen, werden al zijn leerlingen blij. Ze dankten God voor alle wonderen die ze gezien hadden. Ze juichten en riepen: 'Leve de koning, de man die door God gestuurd is! Vrede in de hemel en alle eer aan God!'

Tussen de mensen stonden ook een paar farizeeën. Ze zeiden tegen Jezus: 'Meester, zeg tegen uw leerlingen dat ze stil moeten zijn!' Maar Jezus antwoordde: "luister naar mijn woorden: als mijn leerlingen stil zouden zijn, dan zouden de stenen gaan juichen en roepen!"

Jezus was nu dicht bij Jeruzalem. Toen Hij de stad zag, begon Hij te huilen. Hij zei: "Jeruzalem, je inwoners hebben niet geluisterd. Vandaag is de vrede heel dichtbij voor jullie, maar dat zie je niet. Daarom zullen jullie vijanden komen. Die zullen jou aanvallen, Jeruzalem. Ze komen van alle kanten; ze zullen je omsingelen. Ze zullen je vernietigen. Ze zullen alle inwoners doden en alle huizen verwoesten. Jeruzalem, ik ben gekomen om vrede te brengen. Maar jouw inwoners hebben dat niet begrepen. Daarom zullen al die dingen gebeuren.'

Daarna ging Jezus de tempel binnen en begon de handelaars weg te jagen. Hij zei tegen hen: 'In de heilige boeken staat "Gods huis is een plaats om te bidden", maar jullie hebben het veranderd in een huis van dieven!'

Jezus was elke dag in de tempel. Om uitleg te geven over God. De priesters, de wets-leraren en de leiders van het volk wilden Hem doden. Maar ze wisten niet hoe. Want er waren steeds heel veel mensen bij Jezus, omdat die graag naar Hem wilden luisteren.

Palmwijding en gebed

Palmzondag, dit jaar: Er worden nog steeds mensen nu eens bejubeld dan weer ver-guisd, de mond gesnoerd, doodgezwegen, stuk-geroddeld. Er zijn nog steeds een we-reldmachten die toezien, ingrijpen, hún vrede willen opleggen; er zijn nog steeds mensen die aarde en naasten uitbuiten. Wie komt wáár voor hen op? En velen uit het volk? Zouden wij alleen brood en spelen en roddelbladen willen; onbarmhartig zijn voor andersdenkenden en andersgeaarden. Alle idealisme wordt kapot gemaakt: "wie wil er nou nog leven voor een ander?"

Stel je voor dat wij die machten vrij spel geven??.... Opdat dát niet gebeurt, zijn wij hier samen. En we krijgen de symbolen van palmtakken, Omdat we Jezus Messias op de kruispunten in zijn leven volgen. Hij gaat ons voor in koninklijke vrijheid: Wij volgen Hem in gedachten, maar hopelijk ook metterdaad, al is het met kleine stappen. "Koning" noemden ze Hem "maar niet van de huidige wereld" zegt Hij zelf.

Máchtige, eeuwige God, heilig met uw Geestkracht + deze palmtakken. Daarmee willen we Christus toejuichen. Wij begeleiden Hem als een koning op zijn weg. Mogen wij door Hem ook komen tot het hemels Jeruzalem.

Intocht in de kerk

Lied: GvL 423

Stilte

De spanning rond Jezus neem toe: stof voor een overval, een kaping. Wat hier gebeurt, zal een van de redenen dat Jezus wordt veroordeeld. Vanaf nu zullen anderen het huis van God dat Jezus is verwoesten: Jeruzalem en diens tempel zal later verwoest worden;

Lezing uit Lukas 19,45 - 48

Daarna ging Jezus de tempel binnen en begon de handelaars weg te jagen. Hij zei tegen hen: "In de heilige boeken staat: "Gods huis is een plaats om te bidden'. Maar jullie hebben het veranderd in een plaats van collaborateurs en dieven!"

Jezus was elke dag in de tempel om uit leg te geven over God. De priesters, de wetsleraren en leiders van het volk waren er op uit Hem te doden. Maar ze wisten niet hoe. Want er waren steeds heel veel mensen bij Jezus omdat ze graag naar Hem luisterden.

Paul

Voor gelovige Joden is het land waar ze nu wonen: heilig, want: door God geschonken grond. Grond wordt 'heilig' genoemd omdat God ermee te maken heeft. Maar 'grond' heeft ook een figuurlijke betekenis: waarop stá je; waar ga je van uit; wat is heilig voor jou. Hoe heilig is jouw leven? Op welke grond sta je vandaag? Die vraag zou u nu voor u persoonlijk kunnen beantwoorden

STILTE

Er zijn plaatsen die daar een bijzondere uitdrukking van zijn. Deze plaats – deze kerk, deze tempel - waar wij nú zijn is in de katholieke zin ook 'heilige grond' , toegewijd aan God. Dat blijft zo ook al wordt die plaats aan de eredienst onttrokken. Mede daarom is het voor ons zo pijnlijk om er een verkoopplaats, een sport- of pleziercentrum in te vestigen.

De Joden beschouwden hun tempel als de meest heilige grond, waar de Verhevende zélf aanwezig is. Waar geofferd, gezongen en gebeden werd dat de stukken er van af vliegen. De plaats van waaruit priesters, schriftgeleerden en profeten waken over het behoud van het geloof in de Enige. Kortom: het hart van hun geloof. Die tempel was gebouwd opdat ooit eens iedereen van heel de wereld daar zou samenkomen. Het is ei-genlijk een wonder dat de Joden – na al wat hen overkwam en na de vernietiging van de tempel - de veerkracht hadden om ándere plaatsen te vinden waar ze hun leven en hun geloven konden delen: dat werden wat wij nú synagogen noemen, pleisterplaatsen, gronden waarop hun verbond met God in leven gehouden kan worden. Een aanmoe-diging voor ons: wij kunnen onze huizen en omgeving van tijd tot tijd omvormen tot een plaats waar wij ons geloven scherp houden en vieren. Tempel van God, deur naar de hemel.

Wat Jezus in die tempel deed was de stenen tempel een nieuwe bestemming geven: Hij zelf was voortaan De plaats van de Godsontmoeting; Hij is de tempel de vindplaats van God. Sinds Hij onder ons vertoeft, zijn wij allen tempel van God geworden. Wij allen samen: tempel van God, zo kun je de kerk ook noemen. Of is dit alles veel te verheven, te hoog, te diep. Zo heilig zijn we niet, nog niet.

LIED: De Koning van de vrede onderstaande tekst op mel. 425 op de beamer

De Koning van de vrede, de mens zo echt en waar
Komt in de stad der steden, daar loert dan het gevaar.
Vandaag klinkt het 'Hosanna' in heel Jeruzalem.
Vandaag is 't: 'Alleluia', maar morgen: 'weg met Hem'

Lezing: uit Marcus 14,55-67

PAUL:

Gaan we verder na die intocht: Waar bleef Jezus? We zien Hem: verraden door een vriend, in doodsangst voor wat Hem te wachten stond, door zijn vrienden in de steek gelaten. Ja: Joodse leiders sloten een verbond met Herodes en Pilatus. Het juichende volk joelde. Waarom?

Jezus werd naar het huis van de hogepriester gebracht. Daar kwamen alle priesters, wetsleraren en leiders van het volk bij elkaar: ze zochten naar mensen die Jezus wilden beschuldigen. Want dan konden ze besluiten Hem te doden. Maar het lukte niet: er werden wel veel valse beschuldigingen tegen Jezus uitgesproken. Maar die waren niet geldig, omdat de getuigen allemaal iets anders zeiden.

Een paar mensen gingen staan om ook iets slechts over Jezus te vertellen. Het was weer een valse beschuldiging. Ze zeiden: "We hebben Jezus iets horen zeggen over de tempel. Hij heeft gezegd: ik

ga die tempel afbreken! Deze tempel die door mensen gemaakt is. En binnen drie dagen bouw ik een nieuwe. Dat zal een tempel zijn die niet door mensen gemaakt is'. Maar ook die getuigen zeiden niet precies hetzelfde en dus was hun beschuldiging niet geldig.

Toen ging de hogepriester staan en zei tegen Jezus: 'Waarom reageert u niet op deze beschuldigingen? U hoort toch wat de mensen over u zeggen?' Maar Jezus bleef zwijgen. Hij zei niets.

Toen stelde de hogepriester Jezus de vraag: 'Bent u de Messias, de Zoon van God? Jezus zei: 'Ja, dat ben ik. Ik ben de Mensenzoon. Jullie zullen mij naast God zien zitten, aan de rechterkant. En jullie zullen mij uit de hemel zien terugkomen op de wolken.' Toe de hoge priester dat hoorde, scheurde hij zijn priestermantel doormidden. En hij zei: 'We hebben geen beschuldiging meer nodig. Jullie hebben het allemaal gehoord dat deze man God beledigde. Wat is jullie oordeel?' Iedereen vond dat Jezus gedood moest worden.

Lied: De Koning van de vrede op mel. Gvl 425

De koning van de vrede, zo groot, een koning zonder troon,
Geen macht kom te verdelen, geen prach en praal en kroon
Zijn leven willen leiden, zijn weg van dienstbaarheid,
In goed'en slechte tijden: zijn wij daartoe bereid?

Lezing uit het boek van de profeet Jesaja 50, 4 – 7 en 53, 7-9

PAUL:

Ja, we weten deze dag wat Jezus, dé dienaar van God, overkomen is. Dienaar van God is hij die zich met woord en daad inzet voor de minsten; die opkomt voor Gods' plan met de wereld de bevrijding van mensen wereldwijd die nu nog geknecht worden. Hij staat symbool voor het volk van Israël dat in zijn geheel die taak heeft; hij is ook degene die hoop blijft verspreiden waar wanhoop en apathie heersen. "Volgens een Joodse overlevering rust de wereld op 36 rechtvaardigen. Ze zijn in niets te onderscheiden van gewone stervelingen. Dikwijls zijn ze er zichzelf niet van bewust. Maar als er ook maar één zou ontbreken, zou het lijden van de mensen tot zelfs de ziel van kinderen vergiftigen en de mensheid zou verstikken in een kreet. Want de rechtvaardigen zijn het veel-voudige hart van de wereld; in hen worden onze smarten uitgegoten als in een ver-gaarbak." Dankzij de laatste der rechtvaardigen zijn mens en wereld niet aan de wan-hoop uitgeleverd. Rechtvaardige, Dienaar van God zijn: dat is een uitverkiezing én een opdracht van een mens én van Gods volk. Zo worden wij samen én de Joden geroepen om dienaar te zijn. Maar het wordt hen en ons niet in dank afgenomen. De profeet Je-saja had het al eeuwen tevoren gezegd in zijn liederen over DE dienaar van de Heer. Verandert het dan nooit? We lezen in het boek van de profeet Jesaja:

HUUB:

Gods dienaar zegt: God heeft mij een tong gegeven, waarmee ik goed kan spreken. Ik kan mensen die moe zijn, weer moed geven. En God heeft mij oren gegeven, waarmee ik altijd goed naar mensen kan luisteren. Ik heb me niet tegen Gods opdrachten verzet. Ik ben er niet voor weggelopen. Toen mijn vijanden mij pijn wilden doen, liet ik toe dat ze mij op mijn rug sloegen. Toen ze mijn baard wilden uittrekken, heb ik mijn ge-zicht naar hen toegekeerd. Toen ze me uitlachten en naar me spuwden, bleef ik ze aan-kijken. God de Heer zal mij helpen. Dat weet ik. Daarom heb ik geen pijn, en daarom schaam ik me niet

Gods dienaar werd mishandeld, maar hij verzette zich niet. Hij zweeg. Hij deed zijn mond niet open. Hij was zo stil als een lam dat geschoren wordt. Hij was zo stil als een schaap dat geslacht gaat worden. Gods dienaar werd gevangen genomen. De mensen zeiden dat hij schuldig was Hij werd weggebracht om gedood te worden. Niemand heeft geprotesteerd. Gods dienaar werd geslagen voor de zonden van het volk. Hij werd gedood. Hij mocht niet langer leven.

Gods dienaar heeft nooit geweld gebruikt. Hij heeft nooit iemand bedrogen. En toch werd hij begraven tussen de misdadigers Zijn graf lag tussen de graven van slechte mensen. De Heer zegt: "Mijn dienaar heeft de schuld van veel mensen gedragen. Daarom zal ik Hem veel macht geven. Hij zal net zo machtig zijn als de machtigste koningen van de wereld."

Overweging

Aan het begin van deze viering zijn we op weg gegaan naar de tempel van Jeruzalem naar het centrum van de macht van kerk en staat, die het lijkt te winnen van Hem die velen DE dienaar van God noemden; anderen Hem lieten vallen toen het er op aan kwam. Hij trad op tegen verkopers in de tempel. Dat waren collaborateurs en dieven, die de heilige Grond van ieder mens misbruikten voor eigen behoud en gewin. Wie anders durft de eerste steen te gooien? De zweep er over te halen? Wie anders dan Hij die het nooit opgaf te blijven hopen dat het ooit goed zou komen; dat mensen zich beter kunnen gaan voordoen dan zijn; dat dat minstens uiteindelijk móet; dat liefde het tóch wint van de haat. Ja, dat wekte weerstand. Misschien hebben we in deze verhalen iets van onszelf gezien, zijn we ons bewust geworden van het positieve én het negatieve dat in ons is. Misschien zijn we geschrokken van de afgrond waarin we kijken; de afgrond in ons zelf, en in de wereld die ons omringt. Misschien ook hebben U en ik mogen ervaren dat dat niet de laatste woorden zijn; dat er hoop is dat we ooit eens – hoe dan ook – op een bestemming aankomen die we niet kunnen máken, maar die ons geschonken móet en zál worden. Daarvan zingen we, bóven onszelf uit:

Lied: Wie als een God wil leven GvL 546, 1,2 en 5

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God, de God der beloften,
die in het leven roept wat niet bestaat,
die verdrukte opricht
en ballingen thuis brengt.
Hij is de levende God.
Ik geloof in Jezus
die gekomen is
om op te zoeken wat verloren was,
die zich gegeven heeft voor alle mensen
om de verspreide kinderen van God
samen te brengen in één huis.
Hij is de hoop van de wereld.
Ik geloof in de Geest van vrede en eenheid,
die ons eenzelfde taal doet spreken,
die wáár zal maken al wat ons beloofd werd.
Hij is de Geest der beloften.
Wij lopen vooruit
op wat nog niet is;
wij spelen in op uw toekomst,
zeggen en zingen
alles is goed wat U hebt gemaakt
Langzaam en moeizaam,
in hoop en vrees
werken wij uw belofte uit
bouwen wij aan een stad van vrede,

de nieuwe schepping,
waar U ons licht bent
alles in allen.
geef ons de kracht daartoe;
breng ons tot een gelukkig einde.
Want U bent de Enige, mijn Machtige,
de Barmhartige, Eeuwige,
rijk aan liefde en aan trouw.
Amen.

(vrij naar: Monialen Augustinessen priorij Gods Werkhof in Werkhoven; en Huub Oosterhuis in "Bid om vrede")

Voorbede

Acclamatie: Kom adem ons open, kom adem ons open, adem ons open

HUUB:

Bidden we voor allen die - op weg naar Pasen -
samenkomen om Gods bijzondere Zoon Jezus te gedenken:
Dat zijn leven ons zal uitnodigen
om Hem na te volgen

Voor allen die op een of andere wijze onderdrukt worden:
dat er mensen zijn die het belangeloos voor hen opnemen;
dat wij die mensen zijn.

Voor OASE en alle kerkgemeenschappen die de naam van Jezus belijden:
Dat wij elkaar blijven erkennen
Onze handen naar U blijven verheffen
En de elkaar de hand reiken als we ons moeten verzetten tegen onrecht.

Acclamatie

PAUL:

Voor allen die – wáár en hoe dan ook – trouw blijven ook al hebben zij het moeilijk;
Voor allen die hun meest-geliefden móeten loslaten;
voor allen die nu onder alle moeilijkheden blijven zorgen, studeren, dienstbaar zijn:
Dat zij hoop houden
Dat wij hen respectvol nabij mogen zijn.

Bidden we ook voor hen die zich vandaag keizer wanen,
Of lijken op een Pilatus of Herodes, op Judas of een laffe naaste:
- Wie van ons is dat nooit ? –
Dat wij allen de moed hebben ons om te keren

Acclamatie

... Intenties

Breng uw Rijk van vrede, verzoening en recht,
met onbegrensde liefde in een rijk zonder grenzen,
waar niemand meer 'vreemdeling' heet,

maar ieder meetelt, waar niemand minder is en niemand méér.

Laat uw rijk komen Heer
En leer ons tot die tijd leven in uw licht en liefde
in de naam van Jezus Christus, onze Redder,
die ons in de vreemdeling tegemoet treedt.
Aan uw hand willen wij gaan
naar een toekomst vol van hoop
Amen

Acclamatie

Lied: GvL 450 Gij zijt in glans verschenen met muziek afdrucken: couplet 1 en 3

Lezing uit het boek der Openbaring 21, 1 - 5

PAUL:

We hebben vandaag méér stilgestaan bij wat wij méémake en mee máken dan bij de heilige grond die onder ons ligt en vóór ons uit glanst. Die is nog niet te zien, maar één is ons voorgegaan. Hij heeft blijkbaar zoveel vertrouwen in ons dat het de moeite waard is God te dienen te midden van menselijk falen; die ons voorgaat naar een stad en een tempel, waarvan we de contouren nog niet zien, maar die ons als mensen verenigt rond de hoop en de liefde die Hij uitstraalde. En we lezen:

Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De hemel en de aarde van vroeger waren verdwenen, en ook de zee was niet meer. Ik zag uit de hemel een heilige stad naar beneden komen, het nieuwe Jeruzalem, de nieuwe tempel. Die stad kwam bij God vandaan. Ze leek op een bruid die zich mooi gemaakt heeft voor haar bruidegom. Uit de richting van de troon hoorde ik een luide stem die zei: "Nu is God zelf op aarde. Vanaf nu zal hij bij de mensen wonen. De mensen zullen zijn volk zijn, en hij zal hun God zijn. Hij zal al hun tranen drogen. Niemand zal er meer sterven, en er zal geen verdriet en geen pijn meer zijn. Want alles van vroeger is verdwenen."

Voor dát wat we nu nog een visioen noemen, hopen we een oase te zijn; den oase van mensen die – hoe breekbaar en brekend ook – werken aan onderlinge saamhorigheid en toekomst. Daarom steken we nu - als lichtpunt om te herinneren en in ons hart mee te nemen - de OASE-kaars aan.

OASEKAARS wordt aangestoken

Onze Vader vanuit het Aramees vertaald

ALLEN:

Bron van zijn, die ik ontmoet in wat me ontroert:
Ik geef u een naam
opdat ik u een plaats kan geven in mijn leven
Bundel uw licht in mij,
maak het nuttig
Vestig uw rijk van eenheid nu.
Uw eeuwige verlangen valt dan samen met ons verlangen
zowel in alle licht als in alle vorm.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,

opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.
Uit u wordt de alwerkzame wil geboren,
de levende kracht om te handelen
en het lied dat alles verfraait
en zich van tijd tot tijd vernieuwt.
Laat er kracht zijn in deze woorden.
Mogen zij de grond zijn
van waaruit al mijn handelingen groeien.
Amen.

Slotlezing

HUUB:

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De steen is weggerold.
ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren
waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
heuvels golven de verte in,
bergopwaarts, en worden wolken.
Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.
Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen. (H. Oosterhuis)

Vredewens

PAUL:

Vanuit dit geloof wensen we voor elkaar vredebrengers te zijn
En elkaar te bemoedigen als we in oorlog zijn met anderen
Of vrezen voor onvrede die ons te groot lijkt.
Wens elkaar de vrede van Christus opdat wij samen pelgrims van de hoop zijn
Die Hij met zijn leven heeft gezaaid.

Zegen

PAUL:

Goede God, met onze monden hebben wij U geprezen,
Geef dat zij gesloten blijven voor de stem van haat en nijd.
Met onze ogen hebben wij uw scheppings- en herscheppingskracht gezien:
Mogen zij ook uw toekomst aanschouwen.
Wij willen zo graag met onze voeten de weg van vrede b́anen en ǵaan.
En mogen de handen waarmee wij uw gaven hebben ontvangen,

Zich openen voor allen die wachten op liefde.

Zo bidden wij U vandaag en morgen, al onze levensdagen, in eeuwigheid. Amen.

Zegen ons daartoe in de Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen

Slotlied: tekst: GvL 588 couplet 1 en 4 Een dubbellied op mel. 511